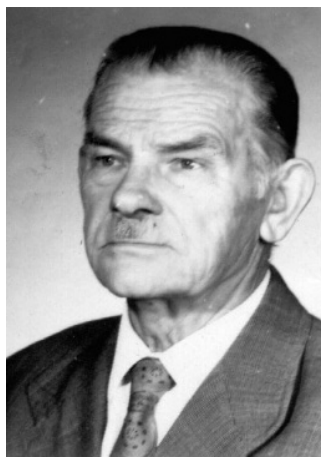

MARCELI OSTOJSKI (1904-1995)

Urodził się 18 czerwca 1904 roku w Watlenscheid w Niemczech. Syn Marcelego i Franciszki z domu Gano. W 1907 roku z rodzicami powrócił do Gostynia, gdzie ukończył Szkołę Elementarną. Naukę kontynuował w Szkole Doksztalczącej Zawodowej. Praktykę w zawodzie ślusarza odbył w warsztacie mistrza Kornobisa, gdzie złożył egzamin czeladniczy. W zakładzie tym początkowo kontynuował pracę, a następnie w Cukrowni Gostyń.

Czynną służbę wojskową odbył w 1. pułku czołgów w Przemyślu. 12 listopada 1935 roku w Gostyniu zawarł związek małżeński z Weroniką Chwaliszewską. Miał dwoje dzieci (Stefania – ur. 1939, Marian – ur. 1948). 1 września 1939 roku zmobilizowany został do 7. dywizjonu samochodowego we Lwowie. Brał udział w kampanii wrześniowej, m.in. w walkach w obronie Lwowa. 23 września wzięty do niewoli sowieckiej. Do 1 października przebywał w obozie jenieckim we Lwowie. Przekazany Niemcom został osadzony w Stalagu XI A. 27 czerwca 1940 roku został zwolniony z obozu i do końca wojny pozostał w Niemczech na robotach przymusowych. Pracował w gospodarstwie rolnym i w warsztacie remontowym. W październiku 1945 roku powrócił do Gostynia, a w listopadzie podjął pracę w miejscowej cukrowni. Złożył egzamin mistrzowski. Początkowo pracował na stanowisku brygadzysty ślusarza, a następnie brygadzysty kotłowni. Był racjonalizatorem zakładowym. Opatentowano jego sześć wniosków usprawnień i wynalazków. W 1969 roku przeszedł na emeryturę. Radny Miejskiej Rady Narodowej w Gostyniu, członek Komisji Ochrony Porządku i Bezpieczeństwa Publicznego.

Zmarł 29 maja 1995 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.